

Resultatet af vore overvejelser blev, at regeringen besluttede at anmode Dansk Udenrigspolitisk Institut om på grundlag af et revideret kommissorium at udvide den historiske udredning om Danmarks sikkerhedspolitiske situation i perioden fra 1945 og frem til Sovjetunionens opløsning.

Både DUPI og bestyrelsen for det, der nu er det nye Institut for Internationale Studier, som jo viderefører DUPI's aktiviteter, gav tilsagn om at påtage sig denne opgave. Det betyder altså, at undersøgelsen af Danmarks sikkerhedspolitiske situation under den kolde krig nu ikke kun skal belyse den ydre trussel, altså den sikkerhedspolitiske strategi og den militære trussel fra Sovjetunionen og de øvrige Warszawapagtlande mod Danmark og det øvrige Vesteuropa. Undersøgelsen skal nu også omfatte en gennemgang af den officielle danske sikkerhedspolitik og den danske sikkerhedspolitiske debat, herunder de påvirkninger, som debatten og den politiske proces var udsat for.

Særlig vægt vil der skulle lægges på perioden frem mod afslutningen af den kolde krig. Der vil også skulle redegøres for såvel østlige som vestlige vurderinger af den førte danske sikkerhedspolitik.

Det er af særlig interesse at få belyst Warszawapagtlandenes forsøg på at opnå direkte eller indirekte indflydelse på formuleringen af Danmarks sikkerhedspolitik, herunder forsøgene på indflydelse gennem danske partier og organisationer m.v., altså alt det, man kunne kalde den indre trussel. Det skal nu også undersøges, og det er det nye.

Kl. 14.20

I konsekvens af udvidelsen af det oprindelige DUPI-kommissorium ophævede regeringen så den hidtidige afgrænsning af undersøgelsen i forhold til PET-kommissionens arbejde. Regeringen lagde i den forbindelse vægt på, at såvel DUPI – og det er altså det, der nu er Institut for Internationale Studier – som PET-kommissionen begge bidrager til, at praktiske spørgsmål, som måtte opstå som følge af, at vi har fjernet denne begrænsning, bliver løst på en måde, der er tilfredsstillende for begge undersøgelser.

For så vidt angår den udvidede historiske undersøgelse, som nu videreføres af Institut for Internationale Studier, forstår jeg, at instituttet påregner at færdiggøre sit arbejde med udgangen af 2004.

Med hensyn til PET-kommissionen forstår jeg på de seneste tilkendegivelser fra kommissio-

nen, at også den foreløbig forventer at afgive beretning om resultatet af sin undersøgelse i 2004.

For at sammenfatte det: Der foregår altså i øjeblikket to omfattende undersøgelser, som hver på sin måde vil bidrage til at løfte sløret for forholdene under den kolde krig. Resultaterne forventes at foreligge med udgangen af 2004. Regeringen håber, at vi især med den udvidede undersøgelse af Danmarks sikkerhedspolitiske situation under den kolde krig får den brede historiske udredning, som vi længe har set et behov for, og dermed endelig kan få skrevet det efterlyste kapitel i dansk efterkrigshistorie.

Forhandling

Jesper Langballe (DF):

Det 20. århundredes totalitære forbrydelser sprænger den menneskelige fatteevne. De blev øvet i to søsterideologiers navn, nazismens og kommunismens, og de var båret af en fælles tro på en totalløsning eller med Hitlers udtryk en *Endlösung*, der som en gigantisk renselse skulle fjerne alt smuds fra Jordens overflade ved endegyldigt at rense den for det smudsige krapyl, der hedder mennesket.

Aleksandr Solzjenitsyn beskrev Sovjetunionens udryddelsessystem som verdenshistoriens store kloakprojekt. Efter de nu frigivne sovjetiske dokumenter opsummeret af professor Bent Jensen i hans værk »Gulag og glemsel« drejer det sig om 12 millioner døds ofre under borgerkrigen efter Lenins statskup, en halv million døds ofre under det store bondedrab, 6-7 millioner ofre for den selvskabte hungerekatastrofe, 4-5 millioner døds ofre blandt de 20 millioner lejr-fanger i gulag, hvortil kommer massedeportationer af millioner af bønder og såkaldt illoyale nationaliteter.

Til dette monstrøse univers af blind tilintetgørelse svarer et hjemligt mikrounivers, en voldsfascination i vores eget danske kulturradikale intellekt. En dansk kulturelite, der logerede sig ind hos venstrefløjens og Socialdemokratiet, tog med systematisk konsekvens bødlernes parti imod ofrene og forbrødrede sig med dem imod deres eget land, hvis de da ikke bare bagatelliserede forbrydelserne og forklarede os, at det stod vist lige så galt til i USA. Det gjaldt en skikkelse som marxisten Uffe Østergaard, nu direktør for Holocaustcenteret, der i 1977 snedigt argumenterede for, at totalitarismebegrebet var et forældet slagord fra den kolde krigs mørkeste tid. Det